"Vi skal gå på listesko!" Sådan sagde ligestillingsminister Henriette Kjær, da hun blev bedt om at tage stilling til steningen af en ung mor i Nigeria.
Vi skulle nok tage afstand - men vi skulle ikke sige så højt, hvad vi mente. Vi skulle gå på listesko!
Men nej, vi skal ikke gå på listesko! Vi skal tværtimod tage træsko på og vise hele verden vores foragt overfor denne modbydelige og middelalderlige straf.
Siden har den konservative minister godt nok forsøgt at trække i land. Hun har forsøgt at forklare, hvorfor vi skulle gå på listesko. Det er ikke gået så godt.
Men det her med at gå på listesko er ikke kun noget Henriette Kjær kan præstere. Det er blevet den borgerlige regerings varemærke. De siger ikke så højt, hvad de vil - de går på listesko - de førsøger i stilhed at ændre vores samfund.
Stille og roligt ødelægger de fællesskabet - så enhver kan være sig selv nærmest og blive sin egen lykkes smed. Men de ved godt, at de ikke skal sige det for højt.
I valgkampen sagde Venstre igen og igen, at de ikke ville ændre på fordelingen i Danmark. At skattestoppet ville komme alle til gode. Men nu går regeringen på listesko. Det gør de, fordi de ved, at skattestoppet kun kommer de rigeste til gavn.
Fordi de ved, at skattestoppet betyder nedskæringer i velfærden.
Det er derfor, vi som socialdemokrater ikke vil være med til regeringens usolidariske skattestop.
Vi har derimod et moderne alternativ til Regeringens politik.
Vi vil sætte skatten på arbejde ned. Vi vil sikre finansieringen af et godt velfærdssamfund. Vi vil om-prioritere pengene, der gives til børnefamilierne. Så pengene primært går til dem, der har størst behov.
Vi mener nemlig noget med det når i siger, at vi ønsker en mere retfærdig fordeling.
Lad mig for et øjeblik standse ved hverdagen i en af Danmarks mest omtalte og udskældte bydele, Vollsmose i Odense, hvor jeg selv har arbejdet som lærer. Her er hverdagen for mange af bydelens børn mildest talt elendig. En meget stor gruppe børn udsættes for omsorgssvigt. Børnene får ikke helt grundlæggende behov som ordentlig ernæring opfyldt. Alt for mange socialt udsatte børn udsættes for overgreb fra voksne.
Mange af børnene deltager ikke i fritidsaktiviteter, fordi forældrene ikke har råd til at betale for børnene. Og alt for mange af de voksne er arbejdsløse, misbrugere - uden forældreevne og uden håb for fremtiden.

Det er et trist billede, jeg tegner her, men det er desværre hverdagen i Vollsmose, og mange andre steder i Danmark.
Elendigheden er naturligvis ikke opstået pludseligt efter den 20. november. Det så også slemt ud, da vi havde regeringsmagten. Men siden Anders Fogh har taget over, er den sociale slagside blevet større. Regeringen har nemlig valgt at finansiere skattestoppet ved bl.a. at skære ned på det forebyggende sociale arbejde.
Resultatet er der ingen tvivl om. Vi skaber et nyt proletariat af svage og udstødte grupper. Men dette ny proletariat vil ikke rejse sig og byde overmagten trods, som arbejderklassen gjorde det for 130 år siden.
Der er nemlig ikke mange, der kæmper for Mohammed, for Ali eller for Pia fra Vollsmose, Der er kun os. Derfor skal vi arbejde for, at de stærkeste bliver mere ansvarlige overfor de svageste i vores samfund. Derfor skal vi sikre, at det ikke kun er de stærkeste, der får valgmuligheder - de svageste i vores samfund - skal også have lov til at vælge.
Det kan godt være, vi tabte valget, men vi tabte ikke vores tro på det retfærdige samfund. Vi stiller os ikke på bagbenene i trods og lader befolkningen sejle deres egen sø. Vi tror fortsat på, at vi kan gøre en forskel. Det kræver hårdt arbejde - for vi Socialdemokrater har valgt ikke at gå på listesko.
Vi har valgt at sige det klart og tydeligt: Vi ønsker et stærkt fællesskab, hvor få har for meget og færre for lidt!